

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

An filius sit sapiens seipso vel per ipsum. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

*Ibidem fere
continuo.*

*Ibid. paulo
inferius*

telligit patri, profecto fili⁹ patrē sapientē facit. Et si hoc est Deo esse q̄ sapere : & ea illi est essentia quæ sapientia, non filius à patre, quod verum est, sed à filio potius pater habet essentiam, quod absurdissimum atque falsissimum est. Est ergo Deus pater sapiens ea, quæ ipse est, sua sapientia : & fili⁹ sapiētia patris, est sapiens de sapientia quæ est pater, de quo est genitus filius : Ita & pater est intelligens ea, quæ ipse est, sua intelligētia. Nō n. esset sapiens, qui nō esset intelligēs. Filius autē intelligētia patris, de intelligētia gēitus est, quæ est pater : de qua & intelligens est. Proinde pater est sapientia : & filius sapientia, & vterque vna est sapientia : & tamen solus pater est ingenita sapientia, & filius solus genita sapientia : nec tamen alia sapiētia pater, alia sapientia filius, sed vna eademq; est : sicut pater est Deus ingenuus, & filius est Deus genitus ; neq; Deus genitus, est De⁹ ingenuus, non ideo tamē alius Deus est pater, alius Deus fili⁹, sed vnus Deus vterq; ; non autem vnus : Alius est enim genitus, alius ingenuus, sed non alius Deus : imo vterq; vnum, siue vnus Deus. Ita non est sapientia genita, sapiētia ingenita, sed alia est sapientia genita, alia ingenita : non tamen est alia sapientia, sed vna eademq; sapientia.

An filius sit sapiens seipso vel per seipsum.

*Solutio se-
cū dum quos-
dam.*

*Aliorum de-
terminatio*

Ex prædictis constat, q̄ filius non est sapiens à se neq; de se, sed de patre, & à patre. Quæri autem solet, vtrum filius sit sapiens seipso vel per se ipsū? Quidā dicunt multiplicem hic fieri intelligentiā, & ideo distinguendum fore : ita vt cum dicis filiū esse sapientem seipso vel per seipsum, si sui natura & essentia sapientem intelligas, verus sit intelligēt⁹ : si vero à seipso vel de seipso sapientē esse intelligas, falsitati subiectā habeas intelligentiā. Alii vero simpliciter & absq; determinatione cōcedūt huiusmodi locutiones, filius est sapiens per se, sed non

non à se vel de se: & filius est Deus per se, & est per se, sed non à se vel de se: Hoc cōfirmantes verbis Hilarii, qui filium nō à se, sed per se agere in lib. 9. de Trinit. ait: Naturæ, inquit, cui contra dicis hæretice, hæc vnitas est, vt ita per se agat filius, ne à se agat: & ita non à se agat, vt per se agat. Intellige filium agentem, & per eum patrem agentē. Non à se agit, cū pater in eo manere monstratur. Per se agit, cum secundum natiuitatem filii agit ipse que placita sunt. Infirmus sit non à se agēdo, nisi à Deo ipse ait: non sit vero in vnitate naturæ, si quæ agit & in quibus placet, non per se agit. sicut ergo inquit, filius per se agit sed nō à se, ita & filius debet dici sapiens per se, sed non à se. Sic & ipse per se Deus est, vel esse dicendus est, vt aiunt, sed non à se, vel de se.

*Hilar. inter
medium &
finem lib. 3.*

An vna tantum sit sapientia patris?

POST hæc à quibusdam solet quæri, vtrum vnā tantū sit sapientia patris? Quod non esse nituntur pbare hoc modo: Filius inquit, est sapientia patris genita, qua pater sapiens non est. Est igitur aliqua sapientia patris; qua sapiens non est. Est autē & sapientia patris ingenita, & eā pater sapiens est. Est ergo quædā sapientia patris, qua sapiens est, & ipsa nō est illa sapientia patris, qua pater sapiens nō est. nō est ergo vna tantū sapientia patris. Itē sapientia ingenita est sapientia patris, & sapientia genita est sapientia patris: nō est autē sapientia ingenita, sapientia genita: nō est igitur vnā tantū patris sapientia. Hæc & his similia, tanquā sophistica & à veritate lōginqua, cū dicitur in Theologia peritis patētia abieciimus, respōso indignā aduertētes: Id tamen adiicientes, quæ vnā tantū sapientia patris, sed nō vno modo dicitur. Nā sapientia patris dicitur illa quā genuit, & sapientia patris dicitur ea qua sapiens est. Diuersa est ergo ratio dicti. Illa n. dicitur patris, quia eā genuit: & ea

*Quomodo nō
vntur qui-
dam probare
quod non v-
na tantum
est sapientia
patris.*

*Quod respō-
sione indi-
gna sint hæc
& his simi-
lia,*

dici.